

Cílem práce je postihnout vývoj pracovní neschopnosti v České republice po roce 1990 v kontextu legislativních a socioekonomických změn, které vyplynuly z transformace socialistické společnosti na společnost kapitalistickou. V práci jsou sledovány tři hlavní ukazatele pracovní neschopnosti. Počet případů na 100 pojištěných osob, který od počátku 90. let stále klesal, průměrná délka jednoho případu, která naopak narůstala a průměrné procento, jež prošlo kolísavým vývojem. Provedenými analýzami byl prokázán zásadní vliv intenzity pracovní neschopnosti na změny hodnot zmíněných ukazatelů, který jednoznačně převážil efekt věkové struktury obyvatelstva. Regresní analýzou byl potvrzen předpoklad působení jiných, než pouze zdravotních, faktorů na celkovou úroveň pracovní neschopnosti. S ohledem na získané údaje a úroveň pracovní neschopnosti v jednotlivých věkových a sociálních skupinách či sektorech národního hospodářství, se naskýtá otázka možnosti a způsobu snížení její úrovně, která výrazně převyšuje evropský průměr.